

Leguán zelený

Leguán zelený (*Iguana iguana*) se stal v posledních letech (vedle suchozemských a vodních želv) jedním z nejčastěji chovaných plazů. Tento trend se začal prosazovat již v osmdesátých letech v USA. Dnes se k nám mláďata dovážejí ve velkém stylu z chovných farem v USA a střední Americe. Naštěstí se ale také stále častěji setkáváme s možností, zakoupit mláďata, která se již narodila u nás v republice. Rozhodně by při koupi zvířete měli být tyto odchovy (i přes vyšší cenu) upřednostněny před dovozy, v první řadě kvůli většinou výrazně lepšímu zdravotnímu stavu.

Leguán zelený (dva poddruhy) obývá střední a jižní Ameriku, žije zde převážně na stromech poblíž vodních toků.

Mláďata leguánů jsou atraktivní svým výrazným zbarvením. Poměrně rychle si navykou na lidskou ruku. Mnoho budoucích majitelů si ale často neuvědomuje, jaké nároky na chov tyto zvířata kladou (tepelné, světelné a nároky na vhodnou a pestrou stravu) a hlavně, jaké velikosti mohou dosáhnout v dospělosti...Dospělí samec leguána zeleného dorůstá bezevšeho **dvou metrů celkové délky**. To samozřejmě znamená, že ubykace pro takoveto zvíře musí nejen odpovídat této velikosti, ale také nárokům zvířete na určitý pohyb.

Počítejte s tím, že terárium pro dospělého leguána musí být minimálně **230 x 80 x 180 cm** velké (šířka x hloubka x výška)! Pro každé další zvíře připočítáme 1/3 celkového prostoru navíc. Pozor: nelze chovat dva samce v jedné nádrži, jsou totiž mezi sebou značně nesnášenliví. Při teritoriálních soubojích může dojít k nebezpečnému poranění soupeřů. V lepším případě stresovaný, slabší jedinec odmítá delší dobu přijímat potravu a posléze ztrácí fyzickou kondici. Takováto nesnášenlivost se může projevat již ve velmi ranném věku.

Uvnitř terária nesmí chybět v žádném případě (hlavně u mláďat a dospívajících) zářivka, jejíž světlo obsahuje ultrafialové spektrum. Bez tohoto záření zvíře není schopno syntetizovat vitamín D, který je důležitou součástí jeho vápníkového metabolismu. Dochází k odvápnění kostry a jejím deformacím ("gumová čelist"). Leguáni potom často umírají na selhávání různých orgánů, hlavně ledvin. Musíme ještě těmto také poskytnout vhodné místo na vyhřívání. Instalujeme lampičku (40-75 W, dle velikosti terária), umístěnou nejlépe přímo nad tlustou větví, která umožňuje leguánovy ideální místo na odpočinek. Pod touto lampičkou by se teploty měly pohybovat kolem 35 C. Teplota vzduchu v teráriu by měla být v rozmezí 25-28 C, s nočním poklesem na 20C. Nejsme-li schopni tyto podmínky docílit osvětlením, je možné zabudovat do podlahy terária topný kabel. Vzhledem k tomu, že leguáni s oblibou šplhají, musí být terárium vybaveno několika stabilními větvemi, ale také prostornou nádrží s vodou, do které se vejde celý ještěr. Vodu měníme každý den. Tato nádrž udržuje také vhodnou vlhkost vzduchu (75-85%). Jako substrát volíme buď hygienické hobliny (pozor, práší!), lepší je substrát ze sušených kokosových vláken. Případně necháme terárium jednoduše bez substrátu a podlahu obložíme kachličkami z protiskluzovým povrchem. Všechny výkaly je nutno ihned odstranit. Dospělým poskytujeme, pokud možno v létě pobyt na sluníčku v prostorné voliére.

Leguáni jsou téměř výhradně býložravci, jen mláďatům můžeme občas nabídnout živý hmyz. Krmíme nejrůznějšími druhy ovoce a zeleniny, pampeliškou, salátem, špenátem (nedávat zelí). Vzhledem k tomu, že každé zvíře má své individuální preference, je nutné jednoduše zkusit, co vašemu leguánovy nejvíce chutná. Je také možné, různé druhy ovoce a zeleniny nakrájet na drobno a smíchat dohromady. Takto často "přelstíme" vybíravé jedince. Přidáváme různé vitamínové a minerální preparáty (mláďatům obden, dospělým 2x týdně).

Nejčastějším problémem mláďat, ale stále častěji i dospělých leguánů, je takzvaná osteodystrofie jako následek nedostatku UV-světla, vápníku a vitamínu D3 (viz nahoře), dále to jsou: zápal plic (průvan, nevhodné klima v teráriu), záněty zažívacího ústrojí (vnitřní paraziti, nevhodná strava, infekce), dna (krmení masem či konzervami pro psy), retence vajec u dospělých samic (často neoplozené vejce jednotlivě chovaných samic), různé bakteriální a plísňové infekce kůže a dutiny ústní. Nejcitlivější jsou samozřejmě mláďata.

Pro další informace doporučuji konzultovat zkušeného chovatele a pořídit si odbornou literaturu.

Leguán není kočka nebo morče! Musíme pochopit jeho nároky na stravu a klima a přispůsobit tomu podmínky v teráriu.

MVDr. Jan Hnízdo, Animal clinic